

349**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 29 grudnia 1999 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy ramowej między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącej działalności EBI w Polsce, sporządzonej w Warszawie dnia 1 grudnia 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 13 Umowy ramowej między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącej działalności EBI w Polsce, sporządzonej

w Warszawie dnia 1 grudnia 1997 r., dokonane zostały przewidziane w tym artykule notyfikacje.

Umowa weszła w życie dnia 8 grudnia 1999 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *B. Geremek*

350**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 14 kwietnia 2000 r.

w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów administracji rządowej.

Na podstawie art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255) oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 604, Nr 133, poz. 882 i 883 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 131, poz. 860, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W urzędach administracji rządowej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255) oraz w art. 1 ust. 1 pkt 9a, 12, 14 i ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 604, Nr 133, poz. 882 i 883 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 131, poz. 860, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69), zwanych dalej „urzędami”, obowiązuje

8-godzinny dzień pracy od poniedziałku do piątku, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz § 3 i § 4.

2. Dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) mogą ustalić dniem wolnym od pracy dla członków korpusu służby cywilnej oraz pracowników urzędów nie będących członkami korpusu służby cywilnej, zwanych dalej „pracownikami”, dzień pracy przypadający między dniami wolnymi od pracy, pod warunkiem wyznaczenia dniem pracy najbliższej soboty, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz § 3 i § 4.

3. Jeżeli sobota, o której mowa w ust. 2, wypada po wolnym od pracy piątku lub przed wolnym od pracy poniedziałkiem, dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) powinni wyznaczyć dniem pracy sobotą następną.

4. O ustaleniu dnia wolnego od pracy oraz o sobocie wyznaczonej dniem pracy dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) informują pracowników oraz interesantów urzędów co najmniej z 14-dniowym wyprzedzeniem, w sposób przyjęty w danym urzędzie, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Dyrektorzy generalni (kierownicy urzędów) w ministerstwach i urzędach centralnych o ustaleniu dnia wolnego od pracy oraz o sobocie wyznaczonej dniem pracy informują również Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a dyrektorzy generalni urzędów wojewódzkich — ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

§ 2. 1. Pracownicy rozpoczynają pracę o godzinie 8¹⁵, a kończą o godzinie 16¹⁵, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) mogą określić inne niż przewidziane w ust. 1 godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy dla wszystkich lub części pracowników, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą zorganizowania sprawnej obsługi interesantów lub wymaga tego szczególny charakter wykonywanych zadań.

3. W urzędach, w których utworzono komórki organizacyjne do obsługi interesantów, powinien zostać wyznaczony co najmniej jeden dzień w tygodniu, w którym praca w tych komórkach będzie wykonywana w godzinach popołudniowych, nie dłużej jednak niż do godziny 18⁰⁰.

§ 3. Dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) ustalają harmonogram pracy w dni tygodnia nie będące dniami pracy w urzędzie w niektórych komórkach organizacyjnych i na niektórych stanowi-

skach pracy, jeżeli praca w te dni jest niezbędna ze względu na szczególny charakter wykonywanych zadań lub interes społeczny.

§ 4. W rozkładzie czasu pracy pracowników wykonujących czynności kontrolne dyrektorzy generalni urzędów (kierownicy urzędów) mogą ustalać pracę w dni tygodnia nie będące dniami pracy w urzędzie.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1997 r. w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 14, poz. 74 i Nr 158, poz. 1054 oraz z 1999 r. Nr 5, poz. 35 i Nr 51, poz. 522).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

351

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 11 kwietnia 2000 r.

sygn. akt K.15/98.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wiesław Johann — przewodniczący,

Krzysztof Kolasiński — sprawozdawca,

Andrzej Mączyński,

Ferdynand Rymarz,

Jadwiga Skórzewska-Łosiak,

protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2000 r. na rozprawie sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie:

1) niezgodności art. 182 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.), w części uprawniającej naczelnika urzędu skarbowego do żądania w związku z postępowaniem podatkowym wszczętym przez urząd skarbowy przekazania przez bank, dom maklerski, towarzystwo powiernicze i fundusze inwestycyjne informacji dotyczących — nie będących rachunkami rozliczeniowymi podmiotów gospodarczych prowadzonymi na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324 z późn. zm.) — rachunków podatnika, w stosunku do którego nie jest prowadzone postępowanie karne lub karne skarbowe, w zakresie:

a) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych oraz rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków, zawartych